

MILK

(Mi nombre es Harvey Milk)

Proposta didàctica de Ramon Breu

SINOPSI

Es tracta d'un film biogràfic sobre Harvey Milk, regidor de San Francisco i dirigent del moviment gai, assassinat el 1978. Cansat de fugir de si mateix, Harvey (Sean Penn) deixa la seva feina a Nova York per sortir de l'armari i mudar-se al barri de Castro, de San Francisco, amb el seu company Scott Smith (James Franco). Obre una botiga de càmeres fotogràfiques que no triga a convertir-se en un focus que irradia agitació política a favor dels homosexuals en uns Estats Units en plena transformació social. Amb gran perseverança, Harvey Milk anirà denunciant la intolerància contra la llibertat sexual i obtindrà cada cop més suports que el conduiran a ser el primer home obertament gai que serà elegit per a un càrrec públic. El seu carisma i la seva habilitat l'han convertit, amb el pas del temps, en un referent per a la defensa de les minories.

FITXA TÈCNICA I ARTÍSTICA DE LA PEL·LÍCULA

Director: Gus Van Sant

Guió: Dustin Lance Black

Banda sonora: Danny Elfman

Fotografia: Harris Savides

Productors: Dan Jinks i Bruce Cohen

Producció executiva: Barbara Hall; William Horberg; Bruna Papandrea i Michael London

Muntatge: Elliot Graham

País. Estats Units

Any: 2008

Durada: 122 minuts

Intèrprets: Sean Penn (Harvey Milk); Josh Brolin (Dan White); Emile Hirsch (Cleve Jones); James Franco (Scott Smith); Diego Luna (Jack Lira); Allison Pill (Anne Kronenberg); Victor Garber (Alcalde Moscone); Denis O'Hare (John Briggs); Joseph Cross (Dick Pabich); Stephen Spinella (Rick Stokes); Lucas Grabeel (Dany Nicoletta) i Brandon Boyce (Jim Rivaldo).

ACTIVITATS

1. Escriviu la sinopsi del film.
2. Completeu aquest quadre de personatges:

	Harvey	Dan White	Scott
Personalitat			
Objectius a la vida			
Posició ètica			
Evolució al llarg del film			
Frase característica			
Aquest personatge em recorda a...			

3. En la pel·lícula es parla de l'homosexualitat com del més gran perjudici dels Estats Units. També ho és del nostre país?
4. Expliqueu l'episodi de la cervesa Cors. Què demostra?
5. A què atribuïu la persecució dels homosexuals per part de la policia? Per què els gais porten un xiulet penjat al coll? Quin ambient social reflecteix aquest detall?
6. Què significa l'expressió sortir de l'armari?
7. Sovint es diu que tots els polítics són iguals. Creieu que a en Harvey Milk se li podia aplicar aquesta frase?

8. Un personatge secundari, en Cleve Jones, ens explica un viatge a Espanya. Diu que va veure a Barcelona una manifestació que recordava les víctimes gais del franquisme. Investigueu quina va ser l'actitud d'aquest règim envers l'homosexualitat.
9. Valoreu el personatge de Jack Lira, el mexicà nòvio d'en Harvey.
10. Quina política desenvolupa en Harvey des del seu càrrec de regidor de l'ajuntament de San Francisco?
11. Harvey diu constantment que els homosexuals han de dir que ho són a les seves famílies, a tothom. Diu que si la gent els coneix votaran per ells, entendrà millor l'homosexualitat. Quins altres efectes tindrà aquesta actitud?
12. Què pretenia la Proposta 6? Per què es diu que és una Nova Caça de Bruixes?
13. Com valoreu l'assassinat de l'alcalde Moscone i d'en Harvey? És obra d'un desequilibrat o podria haver-hi altres motius?
14. Comenteu aquesta frase: La qualitat de la democràcia es mesura pel seu respecte i protecció a les minories.
15. Opineu personalment sobre l'homosexualitat i sobre les acusacions de què és objecte en el sentit de no ser natural. Per què s'han de respectar els drets dels homosexuals? Esteu d'acord que es puguin casar i adoptar fills?
16. Resumiu globalment la contribució d'en Harvey Milk al moviment homosexual.

LENGUATGE I TÈCNiques AUDIOVISUALS

1. Al llarg del film observem imatges d'arxiu, imatges tractades perquè semblin de documentals, entrevistes televisives... Què pretén el director amb aquest recurs?
2. Gairebé tota la pel·lícula ens la relata en Milk davant d'una gravadora. Demana que es difongui el contingut de les cintes només si mor, i passa revista als gairebé deu darrers anys de la seva vida. Quin nom té el recurs narratiu que ens rememora el passat?
3. Just abans que en Dan White perpetri els seus assassinats i abans d'entrar al despatx de l'alcalde, la càmera fa un moviment bruscat. Quin nom té? Què pretén?
4. Realitzeu una crítica de la interpretació d'en Sean Penn i dels actors i actrius secundaris.

PANTALLA DE LECTURA

SOM GAIS PALETES, MECÀNICS PINTORS, ESTUDIANTS...!

Sóc gai i no en sé res de moda... Sóc gai i no en tinc ni idea de cuinar,... Sóc gai i treballo en un taller mecànic. Sí, aquesta és la realitat, la realitat de gais, lesbianes i transexuals; una vida en què no només som especialistes en moda i confecció, no tenim sous de 4.000 euros, no vestim d'Armani... Som gent tan bona o dolenta com qualsevol altra. Si no fos perquè en la majoria de casos hem de fugir i hem de viure amagats, fins i tot podríem ser feliços.

Des del FAGC volem aixecar la veu un cop més per denunciar el lamentable programa que el diumenge passat es va estrenar a Antena 3, un docushow on es ridiculitzen els gais; on es potencien els pilars patriarcals i masclistes de la nostra societat; on es potencia la societat capitalista de consum que empeny les persones a viure d'economies submergides; on es crea un estereotip de gai pijo i immadur que no té res a veure amb el que som la majoria de nosaltres.

Ens agradaria que un d'aquests cinc professionals que van intervenir en el programa –que no dubtem, ni critiquem la seva forma de ser, simplement creiem que no s'adequa a la majoria de gais– parlés amb un jove de 18 anys que tot just se n'acaba d'adonar que no li agraden les noies, que el que realment li agraden són els nois. Els seus pares treballen 10 hores per poder donar-li una educació i un sostre... Què hauria de fer? Ell sap clarament que el seu pare, educat en una societat conservadora com la nostra, mai acceptarà que ell sigui gai. Aquest noi amb 18 anys està condemnat a independitzar-se, a treballar en precari per poder malviure i crear-se un món clandestí, on després de patir moltes injustícies podrà ser ell mateix a canvi de viure amagat.

Ell sap que els seus pares sempre han pensat de manera oberta i que potser acceptarien que el veí sigui gai, però clar, tractant-se del seu fill tot canvia. Ell té clar que no li pot explicar als seus amics com sent allò que passa al seu interior. Segur que coneixen algú que és gai, però quan és el seu amic, tot canvia.

(...) La qüestió és que al jove gai o a la jove lesbiana que està veient aquest programa se li està oferint un estereotip fals sobre la seva pròpia identitat sexual. Aquest programa crea un model identificador i distorsionador del fet homosexual. S'ha arribat a un punt en el qual el model de societat actual, basat en les desigualtats socials, ha engolit qualsevol forma d'alliberament i intenta homogeneïtzar i uniformitzar el comportament i els hàbits de la comunitat gai/lesbiana.

Bilbao, M i altres (2007) Materials per a les tutories.
Barcelona: Horsori Ed. ICE-UB. Pàgs, 106-107.

Activitats

1. Quins estereotips té la societat respecte als gais?

2. Són els mateixos per a les lesbianes?
3. Quan un jove és homosexual, com creieu que canvia la seva vida?
4. La nostra societat accepta l'homosexualitat o només fa veure que la tolera?
5. Investigueu què és el FAGC.

OBAMA I ELS HOMOSEXUALS

El president dels EUA, Barack Obama, es va comprometre dissabte a la nit (ahir a la matinada a Catalunya) a treballar per les llibertats que reclama el moviment gai i, en aquest sentit, a acabar amb les discriminacions encara existents a l'exèrcit. Obama va assegurar que posarà fi a la política del Don't ask, don't tell (No ho preguntis, no ho diguis), una llei vigent des del 1993 que permet que els homosexuals puguin servir a les forces armades amb la condició de no revelar la seva orientació sexual. "Aquest és el meu compromís amb vosaltres", va remarcar en un sopar a Washington organitzat pel grup de defensa dels drets dels homosexuals Human Rights Campaign per recaptar fons.

Els activistes dels drets del col·lectiu homosexual se senten frustrats per la inactivitat d'Obama respecte a les promeses que els va fer en campanya electoral, com ara revocar la política del Don't ask, don't tell i anul·lar l'Acta de Defensa del Matrimoni, que prohibeix al govern federal exercir la seva autoritat per obligar tots els Estats a reconèixer les unions entre persones del mateix sexe.

Milers de manifestants van desfilar ahir pels carrers de Washington per reivindicar la implicació a fons de l'administració Obama, que els va demanar paciència: "No dubteu dels avenços que assolirem. Estic amb vosaltres en aquesta lluita".

Avui 12-10-09

Activitats

1. Què vol dir Don't ask, don't tell?
2. Us ha recordat aquesta informació a alguna de les idees d'en Harvey Milk?
3. Quina importància pot tenir que als Estats Units es reconeguin del tot els drets dels homosexuals?

ELS DRETS DELS HOMOSEXUALS

Afortunadament, als rosegaltars ja els fa vergonya considerar els homosexuals com uns malalts donats al vici i ja ningú no gosa proposar "combatre-la" amb teràpies psiquiàtriques ni amb descàrregues elèctriques. Això ja no es porta i ara els atacs són més subtils però alhora més hipòcrites. Tenen dret a ser homosexuals però no tenen pas dret a tot. Ni a casar-se ni molt menys a adoptar fills. Pel que fa

al primer aspecte, l'únic aval que proposen és el diccionari, que defineix el matrimoni com la unió entre un home i una dona. Ja veus tu quina és la seva carta més alta, una nimietat que pot ser desmuntada amb un petit canvi de no-res. Quan un no té un fons moral que justifiqui les seves idees, passa que et treu els apunts del cole. Com cita sovint un jove filòsof amic, Nietzsche deia que les paraules romanen i que els homes creuen que succeeix el mateix amb els conceptes designats. D'aquí a quatre dies estic convençuda que els diccionaris eliminaran aquest detall per adaptar-se al Codi Civil igual que van fer-ho quan el matrimoni va deixar de ser una exclusiva de l'Església. Llavors, tota la colla de "jo els respecto però per Déu que no es casin" haurà de callar la boqueta. Hi ha aquesta mania espantosa de voler-se ficar a la vida dels altres per dir-los què poden i què no poden fer. El que els passa, en realitat, és que encara estan alterats pel matrimoni civil. Voldrien anul·lar-lo com va fer Franco i voldrien, de retruc, prohibir el divorci. Com que no poden perquè faria pixar de riure, tota la ràbia la descarreguen contra els homosexuals.

El tema de l'adopció ja és més delicat perquè hi entra la vida dels nens. Apelen al dret dels infants a tenir un pare i una mare. És veritat que els rols d'una dona i un home són complementaris i que els homosexuals no poden cobrir-los ambdós, i podria estar d'acord a prohibir-los l'adopció si no hi haguessin nens als orfenats i si totes les parelles heterosexuales donessin un entorn ideal als seus fills. Però resulta que això no és així, resulta que hi ha nens morint-se de gana i resulta que hi ha pares biològics que són un desastre.

Si el problema són els drets dels nens, per què ningú no surt a reclamar que es faci un examen psicològic a totes les parelles que decideixen engendrar un fill? Si prohibim l'adopció per part dels homosexuals amb l'argument que l'entorn no és l'ideal, també hauríem de treure els nens de les llars on tot el dia hi ha crits i mal ambient, hauríem de prohibir que la gent amb pocs diners tingués fills, el divorci, les mares solteres, les lesbianes que decideixen quedar-se embarassades, i tota la resta de marcs en què els nens no creixen en una utopia de flower power. Vés restant i te'n queden quatre. En el fons, els drets dels nens no interessin a ningú, i aquí el que molesta és que canviï el model tradicional de la família. Molesta el progrés, l'adaptació de les lleis a les noves realitats que es van solidificant a la societat. Potser els homosexuals haurien de començar a desmantellar els arguments tendenciosos que atempten contra la seva sexualitat en comptes de dedicar-se a fer olimpíades, gaixamples, love parades i totes aquestes coses que, al cap i a la fi, només són excuses per conèixer gent amb qui poder fotre un clauet.

Àstrid Bierge

http://www.elsingulardigital.cat/cat/notices/els_drets_dels_homosexuals_26498.php

Activitats

1. Escriviu un resum del text i doneu la vostra opinió sobre la seva posició.
2. Per què els contraris a l'homosexualitat estan en contra del matrimoni gai? Quina excusa hi posen?

3. Opineu sobre l'adopció feta per homosexuals.
4. Quina crítica realitza l'autora de l'article als homosexuals?

EL MARROC I L'HOMOSEXUALITAT

Nos hemos casado rezando la fatiha y ésta es nuestra historia de amor. El titular en rojo barre toda la portada de la revista Al Michael, de Casablanca, en la que aparecen dos hombres con la cara tapada.

En las páginas interiores una pareja de homosexuales marroquíes narra su boda, que empieza como la de otras muchas personas humildes en Marruecos, pronunciando la oración que precede la lectura del Corán.

Pese a que Al Michael apenas vende 6000 ejemplares, esa portada ha hecho perder la paciencia a las autoridades marroquíes, a las que ya irritaban otros artículos. El semanario Tel Quel entrevistó, por ejemplo, a Samir Bargachi, un marroquí que desde España anima a Kifkif (De Igual a Igual), una asociación de apoyo a los gays de su país que nació tras la detención de 43 homosexuales que celebraban un cumpleaños en Tetuán en 2004.

El Ministerio del Interior marroquí publicó, el pasado fin de semana, un comunicado en el que constata que surgen voces, a través de los medios de comunicación, que intentan hacer la apología de comportamientos innobles que constituyen una provocación para la opinión pública nacional y no tienen en cuenta los valores morales y doctrinales de nuestra sociedad.

A continuación anuncia su firme determinación a hacer frente, en el marco de las leyes en vigor, a todas las actuaciones contrarias a nuestros valores (...) religiosos o morales.

La homosexualidad está penada en Marruecos con entre seis meses y tres años de cárcel, pero los tribunales no suelen condenar por este delito. La policía sí detiene periódicamente a gays con la aparente intención de amedrentarles. Este mes puso siete controles en el acceso a la popular romería de Sidi Alí Ben Hamdouch, cerca de Mequinez, para apresar a participantes con aspecto homosexual según denunció Kifkif. En total, detuvo a unos 25 a los que aparcó en una escuela mientras se celebraba la fiesta.

Mientras algunas publicaciones se muestran indulgentes con los gays marroquíes que intentan salir de la clandestinidad, el grueso de la prensa pide mano dura con los pervertidos. Los más virulentos son los diarios At Tajdid, afín al islamista Partido de la Justicia y del Desarrollo, y Al Massae, el periódico de más difusión.

Bargachi, el coordinador de KifKif, ve un lado positivo en la nota difundida por Interior. Leyéndola entre líneas deja claro que la lucha que anuncia contra esa supuesta deriva moral incumbe a los poderes públicos y no a los espontáneos que están surgiendo. Por delicada que resulte, la situación de los homosexuales en

Marruecos es mejor que la que padecen en otros países árabes como Egipto, Arabia Saudí o Yemen.

Ignacio Cembrero “Marruecos anuncia el fin de toda tolerancia con la homosexualidad”. El País
24-3-09. Adaptació de Cinescola

Activitats

1. Quina classe de valors pot tenir una societat que condemna i persegueix la diversitat en l'orientació sexual?
2. Què deu voler dir tenir aspecte homosexual?
3. Opineu sobre el cantó positiu que Bargachi veu en el nota del Ministeri de l'Interior marroquí.
4. Valoreu, després d'haver-vos informat, la situació dels homosexuals a Egipte, Aràbia Saudita o el Iemen.

CONTRACAMP: ASPECTES DIDÀCTICS PER AL PROFESSORAT

Elements de debat i relacions que es poden establir

- El dret a la llibertat d'orientació sexual.
- Els drets de les minories.
- Participació política i apoliticisme en els sistemes democràtics.
- Idees polítiques i violència.
- Els prejudicis i el respecte a les persones.
- Persecució dels homosexuals i solidaritat.
- Tractament de l'homosexualitat en els mitjans de comunicació i en el cinema.
- El cinema com a element de sensibilització.

Objectius formatius

- Conscienciar-se sobre el respecte a diferents opcions sexuals.
- Observar i analitzar pràctiques que atemptin contra la llibertat d'orientació sexual.
- Reflexionar sobre la participació política en democràcia.
- Valorar la necessitat de defensar els drets de les minories.
- Ser conscients de la discriminació de l'homosexualitat en països com el nostre.
- Reflexionar sobre el patiment que genera la condició d'homosexual en diferents països.
- Expressar solidaritat envers els col·lectius d'homosexuals i la lluita pels seus drets.

criteris d'avaluació

- Visionar el film de manera atenta, correcta i respectuosa.
- Respondre les qüestions de comprensió i del llenguatge audiovisual de forma reflexiva i interessada.
- Demostrar capacitat per relacionar i entendre les diferents problemàtiques polítiques plantejades en el film
- Identificar els temes i subtemes de la pel·lícula.
- Llegir els textos de la proposta didàctica i realitzar adequadament les activitats.
- Participar de forma activa en els debats que es puguin suscitar.
- Demostrar una correcta expressió escrita i oral en les feines proposades.

WEBS I ALTRES REFERÈNCIES

<http://www.harveymilk.es/>
http://www.elsingulardigital.cat/cat/notices/els_drets_dels_homosexuals_26498.php
<http://www.filminfocus.com/focusfeatures/film/milk/articles>
<http://www.cogailes.org/>
<http://www.inclou.org/>
<http://www.acgil.org/>
<http://www.lambdaweb.org/>
<http://www.fundaciontriangulo.es/>
<http://www.sinver.org/>
<http://www.felgt.org/webportal>
<http://www.familieslg.org/>
<http://www.gaiebre.org/>
<http://www.funsevida.org/>
<http://www.familiasporladiversidad.org/>

Proposta didàctica del film Philadelphia (1993) de Jonathan Demme

<http://www.aulamedia.org/cinema/cine18.html>

- Ambròs, A. ; Breu, R.(2007) Cinema i Educació. Barcelona: Graó.
- Cela, J. (1996) La crida del mar. Barcelona: La Galera.
- Escalas, J. (2001) Entender a los que entienden. Barcelona: Editorial Juventud.
- Fanlo, I (2004) El llibre rosa de gais i lesbianes. Barcelona: Columna.
- Mirabet, A. (2000) Homosexualitat a l'inici del segle XXI. Barcelona: Editorial Claret.
- Todó, L.M. (2002) Carta a un adolescent gai. Barcelona: Columna.
- Todó, L.M. (2003) Isaac i els dubtes. Barcelona: La Magrana.
- Villanueva, M. (2006) Mares, i si sortim de l'armari?: La història d'una família quasi feliç. Barcelona: Empúries.